

[Lembourn.]

gennemsnitsindtægter over — det er synd, hvis jeg fortæller det offentligt.

Det afgørende er, at vi nu er kommet dertil, at hele det område, som producerer bøgerne, er ude i en krise, samtidig med at det område, som udlåner bøgerne, er nået op på en omsætning — eller hvad man nu vil kalde det — som er ved at være større end produktionsrådets. Derfor er vi nødt til, når vi tager stilling til en bibliotekslov, at se på, hvorledes den kan passes ind i en samlet kulturpolitik, så produktionssektoren ikke helt går i stå. Det er jo ikke meningen, at vi skal ende med ikke at have nogen bøger på hylderne.

Dette skal ikke opfattes som nogen anklage mod bibliotekerne, bestemt ikke. Bibliotekerne er en overordentlig stor kulturformidlende faktor. Men jeg mener, det er nødvendigt, at man kulturpolitisk sammenarbejder de midler, der ydes til biblioteksvæsenet, med de midler, der ydes til kulturpolitikken og til produktionssektoren.

Dertil kommer problematikken om bloktilskuddene. De skal egentlig øremærkes, så vidt jeg har forstået forslaget. Men det er jo ikke meningen med hele overgangen til en bloktilskudsordning. Også det vil være afgørende for denne udvikling.

Det konservative folkeparti vil selvfølgelig gerne medvirke til at arbejde med dette lovforslag, men kun under den forudsætning, at det indarbejdes, og at de midler, det drejer sig om, indarbejdes i en fælles kulturpolitisk løsning.

(Kort bemærkning).

**Lysholt Hansen (S):**

Jeg kan naturligvis godt forstå, at det hjertet er fuldt af, det flyder munden over med; det respekterer jeg, og det beundrer jeg. Det var jo en diskussion om forfatternes forhold, og jeg mener, den er ret og rimelig, men det er bibliotekslov vi behandler. Jeg vil lige have lov at gøre hr. Lembourn opmærksom på, at man kan ikke sige, at den halve milliard kr., det offentlige bruger på dette område, betaler man for at udlåne bøger. Det er sandelig ikke bøger alene, det er for information, det er for teater, det er for musik, det er for kulturel virksomhed, det er for udstillinger, det er for alt det, der

foregår ude i bibliotekerne; derfor beder jeg om, at man ikke simplificerer det på denne måde.

Videre må jeg sige til hr. Lembourn, at jeg fik en lidt halvdårlig smag i munden. Nu har jeg lige siddet oppe i finansudvalget og set, at de konservative har stillet et forslag om at spare 16 mill. kr. på dette felt plus yderligere 5 pct. generelt, også på dette felt. På denne baggrund synes jeg, det var ligesom der manglede lidt penge i kassen fra hr. Lembourns parti til selve den lov, vi behandler. Det synes jeg jeg lige måtte sige.

Endelig med hensyn til bogen. Lad os dog indrømme, at det er ikke helt galt fat. Der blev i 1973 i Danmark udgivet 8.900 titler, så der må jo da være én og anden forfatter og forlægger, der får solgt en bog ind imellem, selv om det er sjældent.

**Melchior (CD):**

Det er en lykke for landet, når dets kultur- og justitsminister er optimist. Det er nok to felter, hvor optimisme kan være påkrævet. Jeg sigter her til to ting, dels til ønsket i fremsættelsestalen af 8. februar om, at denne lovgivning skal kunne træde i kraft pr. 1. april i år. Nu er vi først kommet til førstebehandlingen i dag. Det er også sagt, at man kan drøfte en senere ikrafttræden, men da ministeren samtidig gør opmærksom på, at det bør være ved et finansårs begyndelse, så kan det altså tidligst blive om et år. Som formand for det udvalg, der skal arbejde med dette lovforslag, ser jeg med en blanding af glæde og gru hen til en grundig og langvarig behandling. Grundigheden kan jeg i hvert fald tilsige på mit partis vegne.

Optimismen hos ministeren giver sig også udslag i de afsluttende bemærkninger i fremsættelsen, hvor der gives udtryk for, at ministeren vurderer kommunerne så højt, at hun har tillid til, at de generelle ændringer, der er tale om i dette lovforslag i forhold til den hidtil gældende lov, ikke vil medføre, at standarden i det danske biblioteksvæsen vil blive forringet. Jeg har også stor tillid til kommunalbestyrelser og embedsmænd og bibliotekarere, men jeg er lidt mere nervøs end ministeren og derfor en smule betænkelig ved denne temmelig afgørende omlægning af udgiftsplaceringen.

Når vi ser på den gigantiske stigning i